

kl. A. X. O. 1

Co. 1.

3223⁽²⁾

A

3 L, 3.

J. F. Payne

from the Drake Library, sold at
Sotheby's, March 1883

S.T.C. 13518

^{62. 2. 42. 1a. 10. 297. 44}
In interpretandis praxeos libris,
ea videtur necessaria cognitio, quam
longus usus & exercitatio patiens
afferunt. Hujus rei fidem faciunt
tres nobilissimi interpretes; ex
antiquis Duretus & Martianus;
ex recentioribus vero Vir celeberrimus,
& uncequaq; eruditissimus
Lucas Tozzus Summi Pontificis
hodie Archiepiscopus; quorum singuli
antequam Hippocratis opera
commentariis illustrare decre-
visset, potiore vite partem
in exercenda praxi impenderunt.
Hippocratis namq; libri cum nil
aliud sint, quam praxeos
succus, interpretatio quoq; illis
accommodata, & opportuna, non
aliunde certius peti debebat, quam
ab ipsa praxeos exercitatione.

Payne
12/7/11

[Faint, illegible handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

—5—0

L
C
Gau
Ca
E
E
EST. 1818.

21
EPIGRAMMATA
Regiorum Medicinæ
Professorum,
Cantabrigiensis atque Oxoniensis,

*Præsidentis
Et Sociorum Collegii celeberrimi
Medicorum Londinensium,*

*Aliorumque Doctorum juxta atque
doctissimorum virorum
utriusque Academiæ.*

IN RADULPHI WINTERTONI
Metaphrasin nuper editam.

CLAUDIAN.

Gaudet enim virtus testes sibi jungere Musas:
Carmina amat, quisquis carmine digna gerit.

Quibus accedunt

EPIGRAMMATA
Therapeutica ejusdem,
Ad malevolorum lecto-
rum ægritudines.

CANTABRIGIÆ
Excudebant THOMAS BUCK &
ROGERUS DANIEL.
MDCXXXIII.

ATAMM MEDIM

...

...

ATAMM MEDIM

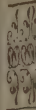
...

...

...

...

...

R
C

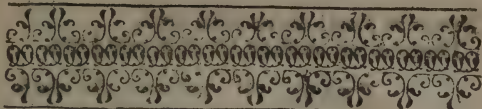

D
His

Aud
Aud

T

H
Et, tan
H

A D

RADULPHUM WINTERTONUM,
Collegii Regalis Cantabrigiensis
Socium, Medicinæ Licentiatum.

Non Toga, Pileolusve, nec Oscula, Dactylusve,

Verè Doctorem néve Cathedra facit:
 Doctoris quamvis hæc sint insignia facti.
 His sine, Doctorem te facit iste Liber.

In Hippocratis Aphorismos.

Audiit à Græcis, urbs, Hellados Hellas, Athenæ:
 Audiit Hippocrates, hic liber, Hippocratis.

JOANNES COLLINS, Cantabrigiensis,
Collegii Divi Joannis quondam Socius,
Medicinæ Doctor, & Professor Regius.

Ad eundem.

TE Medicum, Doctum, Græcūque, hæc versio
 monstrat:

Hippocratem callens, hæc tria certus habes.
 Et, tantas dum fundis opes, Benefactor haberis,
 Hippocratem illustrans: Publicus ille Pater.

Tu meritò Phœbi dicaris *filius* almi,
Phœbi *artem medicam* qui *sapis* atque *lyram*.

THOMAS CLAYTON, *Oxonienfis*,
Coll. Pembr. Magister, Medicinæ
Doctor, & Professor Regius.

Ardua succinctè pandis * *Théoremata*, metris:
Laudibus Hippocratis laus tua juncta manet.
* *Synecphonesia.*

JOANNES ARGENT, *Cantabrigiensis, Pe-*
trensis, Medicinæ Doctor, & Coll.
Med. Lond. Præsidens.

Aut prodesse volunt, aut delectare, Poëtae:
Et jurat & prodest docta Camœna tua.
Sic tua *metra* sonant, *numeris* sic perficis *Artem*,
Ut, quæ longa fuit, sit brevis *arte* tua.

MATTHÆUS LISTER, *Oxonienfis*,
Regiarum Majestatum Medicus
Ordinarius, Medicinæ Doctor,
& Coll. Med. Lond. Socius.

Οὗτος τέχνην μέγας ὦν, καὶ ἀμύμων πάντ', Ἀπο-
ρισμὸς Ἱπποκράτους πέζῳ περὶ τὸν ἐχάφε λόγῳ.
Οὐιντερτῶνε, βραχέως μέτροισιν αἰεθεῖς,
Προσκλήσας Μουσῶν Πιερίηνδ' ἐπη.

Ἔργον.

In Wintertoni Metaphrasin. 3

Ἐργον μνημοσύνη χαείεν, καὶ χρῆσθον ἱπποῖς
Τένεκα εὐδοκίμος καὶ πολὺ αὖν ὄσον.

PHILEMON HOLLAND, Cantabrig. Coll.
Trin. quondam Socius, Medicinæ Doctor.

Wintertone, datas epulas gustamus. At audi;
Parcus es: haud satis est mensula; pone
novas.

Altera pars mundi *prosum* cupit, altera *versum*:
Hic quod utramque aurem mulceat autor habet.

EDVARDUS LAPWORTH, Oxon.
è Coll. Magd. Medicinæ Doctor.

Est brevis Hippocrates: Breviorem carmine reddis,
Perspicuumque simul. Laureæ jure tua est.

GUILIELMUS CLEMENT, Cantabr.
è Coll. Trin. Medicinæ Doctor, &
Coll. Med. Lond. Socius.

Ad R.W. Censura operis.

Nec tibi quòd Graii, nec quòd sis carminis hujus
Autor, (& ambiguum est laude hac sis major
an illa)

Sit tanti, ut non sit pluris servasse *Magistro*
Incolumes sensus; & quanquam lege solum

Non tentâsse vias, aliôve in tramite currus
Deflexisse tuos, quàm quâ vetus orbita ducit.

Hâcquæ fide, & cura hac, hac relligione juvandi,
Wintertone, places; meritis vel iudice *Coo*
Hoc soli licuisse tibi, Præcepta medendi
In numeros aptâsse, & ad artis signa severæ
Difficiles Musas, raptûmque *Helicon* vocâsse.

Ergò pari posthac studio tua scripta legentur:
Nec quæret quo dante sitim sedavit eodem
Fonte bibens, & cui res, non persona, probatur.

Hactenus ornatu exiguo, tantûmque virili,
Despexit *Medicina* chorum, responsaque vatis
Prosa dedit, nullôque incessit *Litera* fastu:
Et tamen hos olim mirata est *Græcia* cultus.

Nunc dulces moduli, lentôque in dogmate lusus,
Et lepor, & volucris salientes pectine chordæ
Restituent lassum, aut pleno fastidia solvent
Lectori; atque humiles attollet tibia cantus.

Interea dum non sublato pondere rerum
Verba novas, vatêmque alio deducis amictu,
Nec tumet aggestis, nec hiat sententia demptis
Luminibus. FRUERE hac qua vincis laude, Tulisti
Hoc pretium curæ, tua scripta ut vindicet omnis
Posteritas; cui liquid certum spondeat unus,
GRATA erit ab quacunque venit facundia lima.

SIMEON FOX, *Canabrigiensis, Coll.*

Regal. quondam Socius, *Medicinae*
Doctor, & *Coll. Med. Lond. Socius.*

Ad eundem.

Versibus Hippocratem? Phœbum bene jungis
Pæonias artes Aoniasq; colens. (utrumque,

In Wintertoni Metaphrasin. 5

Hippocratem exponis versu *longo*que *brevi*que:
Scilicet *Ars longa est, Vita sed ipsa brevis.*

De patria litem doctè componis Homeri:
Falluntur reliqui; *Coüs*, Homerus erat.

RICHARDUS ANDREWES, *Oxon.*
Joannensis, Medicinæ Doctor, &
Coll. Med. Lond. Socius.

W *Intertone*, Tuos laudóque probóque labores:
Si, *Mome*, inideas, Invidia pereas.

JOANNES FURTHO, *Cantabr. Coll.*
Trin. quondam Socius, Med.
Doctor Anno 1606.

M Acte, inter Medicos sis *Wintertone*; parando
Cortinam Phæbo, plenus es ipse Deo.

JOANNES BAINBRIDGE, *Oxon. Mertonensis,*
Med. Doctor, & Astronom. Professor.

Ἰπποκράτης ἐξ Ἰπποκράτους, σφόδρὸς οἰονεὶ ὄνεις
Ἐκ τέρας· βίον οἱ Φοῖβος ἔδωκε πατὴρ·
Ἰπποκράτει νεκρῷ δὲ βίον σὺ, ἰντεὲς ἰντεῶν.
Ὁ δὲ γὰρ ἐν νῦν πόδας ἄλλοι ἔχον.

THOMAS CAUDREY, *Cantabr. è Coll.*
Christ. Medicinæ Doctor 1611.

6 EPIGRAMMATA

Quem nil majestas artis, nihil allicit ordo,
 At legat Hippocraten; quem nil prudentia, rerum
 Pondus, consilium, morbum mortemque retardans
 Nil *Medicina* movet, Tua Græca poemata saltem
Wintertone, trahant. Cum carmine nausea rara est:
 Utilis Hippocrates, sed non sine carmine *Dulcis*:
 Posthac Hippocratis qui volvit opuscula, dicat
Wintertoni opera hæc, quod miscuit Utile *Dulci*.
 Hippocratis nomen, manes, cinis, urna, libelli,
 Et medici voce una agimus pro carmine grates.

EDMUNDUS WILSON, *Cantabr. Coll.*
Regal. quondam Socius, Med. Doctor
 1613. & *Coll. Med. Lond. Socius.*

Æsopum Sapiens divino carmine Musis,
 Hippocratem jungis tu numerisque tuis.
 Phryx erat ut numeris clarus, sic carmine major:
 Major erit numeris Hippocratesque tuis.

OTTUELLUS MEVERELL, *Cantabr.*
è Coll. Christ. Medicinæ Doctor 1616.
 & *Coll. Med. Lond. Socius.*

Ars longa est; fecere brevem tua carmina: Vita
 Sed brevis est; Longam reddet Apollo tuus.

THOMAS CADEMAN, *Cantabr.*
è Coll. Trip. Medic. Doctor, &
Reginæ Med. Particularis.

Hippocra-

In Wintertoni Metaphrasin. 7

Hippocrates olim Medicus, nunc jure Poëta est:
Nam *Metrico & Medico* est unus Apollo pater,
Ars Metrica Ars Medica est: Præstat nos utraq; sanos;
Corporis hæc, Animi sed medicina Metrum:
Dúmque alii *Hippocratis* veteri sanantur ab Arte,
Ipse fit Arte nova sanior *Hippocrates*.

RICHARDUS SPICER, *Oxon. Med.*
Doctor, & Coll. Med. Lond. Socius.

Delius indulget vati, calamúmque labantem (*ne*,
Sustinet *Hippocratis* genius, plauduntq; *Camæ-*
Jam coi si fortè lenis quis dicta recenser,
Sic canit Hippocrates, dicet; referéntque nepotes.

FRANCISCUS PRUJEAN, *Cantabr.*
Caio-Guvv. Med. Doctor 1625. &
Coll. Med. Lond. Socius.

Suavia dum reddis *Medici** *Theôremata magni*,
Dum versu renovas tempora prisca senis;
Nec nova, nec diversa doces præcepta medendi:
Aut *idem*, aut verè es *filius Hippocratis*.

* *Synecphonesis.*

DANIEL OXENBRIDGE, *Oxon. ex Æd.*
Chr. Med. Doctor & Coll. Med. Lond. Socius.

Quas grates, *Radulphe*, tibi culta Anglia solvet,
Per te quòd spiret maximus *Hippocrates*!
Edictis veterum lucem attulit ille: Sed illi
Et decus & vitam reddis ab ingenio.

Jonio

8 EPIGRAMMATA

Ionio contenta sono scita illa jacebant;
 Illis concinnos reddis ab arte pedes;
 Aures ut feriānt Graio transmissa lepore
 Gratiū, & subeant promptiūs illa animum.
 Grata igitur recolent tua carmina mente nepotes,
 Arti qui præbes lumen Apollineæ.

ALEXANDER REID, Oxon. Mertonensis,
 Med. Doctor, & Coll. Med. Lond. Socius.

O Mne tulit punctum, qui miscuit Utile Duki:
 Primitus Hippocrates Utile Cois habet.
 Wintertone, tibi debemus Dulce: Sed ultra
 Quod docet Hippocrates Utile Cois habes.

SAMUEL RAND, Cantabr. è Coll. Christ.
 Med. Doctor, & Coll. Med. Lond. Socius.

STringitur Hippocrate Hippocrates: Et Apollinis
 Vita tibi trahitur longa, fit Arsq; brevis. (arte

JOANNES SPEED, Oxon.
 Joannensis, Med. Doctor.

Qui salebrosa prius Musis & Apolline dextro
 Dicta senis faciles compulit in numeros,
 Se Medicum & Vatem præstat. Cur ergo negata
 Coccinea sint humeris, laurea temporibus?

RICHARDUS HAWLEY, Oxon. Merton.
 Med. Doctor, & Coll. Med. Lond. Socius.

Musica

In Wintertoni Metaphrasin. 9

Musica qui *Medicis* miscet, simul *Utile Dulci*.
Juncta juvant: *Cithara* curat *Apollo* canens.
Instar apⁱ mel flore tuo tu quærere perge:
Carmina *Musa* canens mellea, dulce sonat.
Ma^gis, & mellifluos *Medicinæ* fundito rivos;
Potent & *Medici*: Fons patet *Hippocratis*.

EDWARDUS ALSTON, *Cantabr.* *Joann.*
Med. Doctor 1626, & *Coll. Med. Lond. Socius*.

Arte senex medica Princeps, nullique secundus,
Nullo delendum tempore scripsit opus.
Ille artem longam fecit sermone soluta:
Artem tu longam corripis arte tua.

ROBERTUS FRESTON, *Cantabr.*
è *Coll. Emman. Med. Doctor* 1628.

Alⁱus es immensum facinus, Vincire solutis
Quæ dedit *Hippocrates* non temeranda libris:
Jamque ope, *Wintertone*, tuâ tenebrosa loquutus
Naturæ vates, non sine luce canit.

JOANNES NICOLS, *Cantabr.* è *Coll.*
Corp. Christ. Med. Doctor 1630.

Cui non metra placent *Medicorum*, ægratet &
idem;
Et lacrymet, cui non *Musica* metra placent.

TIMOTH. THOROLD, *Cantabr.*
Reginal. Medicinæ Doctor 1630.

Ad

Ad R. W. Παρηγοριόν.

O Carminum miram vim! Erigere qui in *pedes*
 Senes est solitus, jam senior *Hippocrates*
 Tandem tripudiantes erigitur in *pedes*.
 O qui curasti Medicorum vel Principem!
 O qui docuisti Medicos hujus seculi
 Certum ut medicaminibus suis ponant modum!
 O acriores qui potus Hippocratis
 Sic dulcoras placente melle post dato!
 Maeste age. Negent malevoli tibi suum **PLACET**:
 Justior at acclamabit orbis, **PER PLACET**.
 Maeste, & quod fecisti haecenus perge facere,
 Qui tibi malè volunt malefacta ut noscant sua.
 Vale. Quin factus è *Medico Patiens* diu
 Hoc *Cordiale* tuo ab Ailmero, oro, **R E C I P E**.

Quid corpus sine pedibus?

Coë, Tibi corpus debet *Medicina* parenti:
Wintertone, Tibi debet at illa *pedes*.

SAMUEL AILMER, *Cantabr. è Coll.*
Jesu, Med. Doctor 1631.

A Rte senex Medica Phœbum sic *Coïs* adæquat,
 Tantum ut sit numeris carminibusq; minor:
 Illius indignans dum volvit scripta *Radulphus*,
 Cogit ad invitos verba soluta modos.
Hippocrates gemina par quod sit *Apollinis* arte,
 Hoc *Wintertonus* par utriusque facit.

HUNTINGDONUS PLUMPTRE, *Canp.*
Joannensis, Med. Doctor 1631.

Quid

In Wintertoni Metaphrasin. II

Quid metuis, malefane, truces mala nomina mor-
En! Domitor mortis jura dat *Hippocrates*; (bos?
Merborum genus omne potens lenire dolores:
Cujus ad imperium trux *Libitina* fugit.
Qui vivus potuit morbos mortemque fugare,
(En!) Redivivus adest, & meditatur opem.
Quæris *Apollo* novus, vel quis tibi tanta *Machaon*
Præstiterit Medicus? Quem legis, ipse erat:
Wintertonus erat nostris celebratus Athenis,
Qui sapit *Hippocrates* quicquid & *Hellas* habet.
Eia ô *Hippocratis* solitus jactare Aphorismos,
Nunc *Wintertoni* Musa canenda tibi.

SAMUEL ABBOT, *Cantabr.*
ex *Aul. Cath. Med. Doctor.*

Hippocratis sermoni nil nisi *carmina* desunt.
Quam bene tu numeras debita & Hippocratis!

GUILLIELMUS GODDARD,
Medicinae Doctor.

Hippocratem magni modulantem carmen Ho-
meri
Cernere quisquis amat, consulat istud opus.

GUILLIELMUS PRUJEAN, *Cant.*
Caio-Guvv. Medicinæ Doctor.

Ad

Ad Charissimum meum

RADULPHUM WINTERTONUM,
Collegii Regalis Cantabrigiæ Soci-
um, & juxta Statuta ibidem Profes-
sioni Medicinæ designatum,

Jam olim summo Academicorum cum consensu
ad exercendam utramque Medici-
nâ licentiatum.

DE malè promeritis bene te meruisse libello,
 Veræ præclarum religionis opus.
 Qui tibi *civilem* conantur tollere vitam,
 His *naturalem* tu renovare studes.
 Macte, * RADULPHE, tui virtute agnominis, hoc est,
 Consilio meritos immeritòsque juva.
 Nève *Theonini* timeas à vulnere dentis,
 Dum tua judicium sanius acta probat.

* Radulphus, Anglorum antiquâ Dialecto est Consilio juvenis.

GUILIELMUS de INSULA, sive
 L'ISLE, Cantabrigiæ, Regal.
 Art. Magister An. Dom. 1592, Pro
 corpore Domini Regis Armiger.

Ad eundem.

CArminibus *Medea* potens herbisque, juventam
 Dicitur *Aëmonio* restituisse seni:
 Tūque tuo *Hippocrati*, meliore sed arte, juventam,
Wintertone herbis carminibûsque potens.

Herbis

In Wintertoni Metaphrasin. 13

Herbis illa potens, sed & impia, carminibúsque:

Aut pia si conjux, at scelerata parens.

Túque potens herbis, sed Phœbi, carminibúsque:

Ut medicas doctus, sic quoque vir bonus es.

Ad Lectorem, de eodem.

OMne tulit punctum, sed ROMÆ (ut Horatius
inquit)

Utile qui Dulci miscuit arte sua.

Utile qui Dulci, Dulci qui miscet Honestum,

Non CANTABRIGIÆ hic omnia puncta feret?

EDVARDUS BENLOWES, Cantabr.

Joannensis, Armiger.

Ad R. W. de Metaphrasi metrica.

CArminibus edere dum doces Hippocratem

Oracula sua veriora Delphicis,

Ac digniora Tripode quem Coi sui

Cepere: Et ipse dignus es Lyrâ Apollinis.

RICHARDUS STERNE, Cantabr.

Coll. Corp. Christi Socius, Sacræ

Theol. Baccalaureus 1683.

Αλγα λυγρὰ δαμά κ' δεινὰ νοσήματ' ἀοιδῆ-
"Εἰ γε ἂν ἴητοδὺν δεινότερον κρατῆει.

JO. OLIVER, Oxon. Coll. Magd. Socius,

Sacræ Theol. Baccalaureus.

Εἰς

Εἰς τὴν βίβλον.

Ἀρμονικῶς ταῦτ' ἡς ἱατρὸς βίβλον ἀναγνὼς
Ἐξαρνήσῃτ' ἂν νῦσον ἰατρὸς ἔπῃ.

Πρὸς τὴν βίβλον.

Ὅτ' αἰετὶς εἶ, διαφύγεις Μῶμ' ὁδόν τας,
Ὅφθονον ὁ φθονέει, ὅτ' αἰετὶς εἶ.

Πρὸς τὸν Μῶμον.

Τέχνην τὴν ζῆν φαίνει, ἐν ἔξῃ σώματι ποιεῖ.
Ἡ βίβλος. Ἀντιμάχῃ; Ἀξί' εἰ νοσέειν.

THOMAS BOSWEL *Cantabr.*
Aul. Pembr. Socius, A.M. 1613.

Ἱπποκράτι meritos det *Iustinianus* honores:
Dignior iste liber, quàm fuit ipse, premi.

JOSEPHUS THURSTON, *Cantabr.*
C.D. J. Socius, S.T.B. 1627.

Ἱπποκράτης artem Medicinæ *idiomate Græco*
Descriptit primus; sed line lege metri:
Gratum opus hoc Medicis. Tu primus *carmine Græco*
Metiris: Quanto gratius istud opus!

EDWARDUS HANBURIË, *Cantabr. Sidnetan.*
Armiger, JOANNIS HANBURIË, *Northam-*
ptoniensis, Equitis Aurati filius unicus.

Ad

In Wintertoni Metaphrasin. 15

Ad R. W. de 7. libris Græco

carmine donatis.

Hic Chius ad Coïum est: Aphorismos corpore justo
Cum cane quando Chio senio Coïus habet.
Tūque senis Coï numeris dum oracula reddis,
Aonio Phœbo Pieriōque litas.

THOMAS FARNABIE, Oxoniensis:

Ad eundem.

Non hīc Hippocrates (merito mirabere) moles
Major; nec pondus, quā fuit antē, minus.
Aurum erat, & nunc est. Ast auro accepta rependens
Auro, quid præstas? Plus valet, arte tua.

GUILLIELMUS MOORE, Cantabr.
Coll. G. & C. Socius. Art. M. 1613:

Ad eundem.

Utile fucundo Medicūque Poëtāque misces:
Misce & Honestum ana. Quā est hæc pretio-
sa dosis!

ROBERTUS GELL, Cantabr.
C. C. Socius. S. T. B. 1628:

Π' οὐκ οἶκός τις ἰατρικῆς καὶ ἡλίου νόσος·
Τῆδ' ἔμ' ἀχρεὺς οἶος ἔδ' Ἰπποκράτης.

JO. EARLS, Oxon. Coll. Mert. Socius.

B

Ad

Ad Lectorem.

Hippocrates ægros, defunctos suscitât Orpheus:
Non *Sofander* erit quisquis utrumque facit?

JOANNES JOHNSON, *Cantabr.*
A. P. Socius, Art. Mr. 1615.

Ad Medico-Poëtam.

Quam tibi non poterat *Medicinæ* reddere *laurum*
Antistes, dabit hanc vel *Medicina* tibi.
Illam tu exornas *hedera*; Tēque illa creare
Si non *Doctorem* sit potis, at *Medicum*.

GUALTERUS FOSTER, *Cantabr.*
C. E. Socius, S. T. B. 1628.

Ars longa est: At tu numeris feliciter arctas.
Sic (*Licet*) autorem (*Maſte*) refelle tuum.

THOMAS COOKE, *Oxon.*
C. Æn. Socius, Art. Mr.

Dum facilem Hippocratem reddis suavēque
legenti,
Debet quā *Medicus* plus *Medicina* tibi.
Gratum opus *Ægrotis*, *Medicis* *ſavamōſeſ* *Æger*.
Vix erit; aut *Medicus* quilibet, ipſe ſibi.

MICHAEL HONYWOOD, *Cantabr.*
C. C. Socius, Art. Mr. 1618.

Hippocra-

In Wintertoni Metaphrasin. 17

Hippocrates *oculum* tibi commodat arte medendi:
Nōne *pedes æquum* mutuet ille tuos?
Tu prudens *oculo* tibi prospicis atque salutis:
Incedit *pedibus* gratior ille tuis.

RICHARDUS CLERK, *Cantabr.*
C. E. Socius, S. T. B. 1631.

Πρὸς τὸν τυχόντα.

ΕΣθ' ὁ βίῃ βραχύς, ἢ τέχῃ μακρὴ· *Ἐν ἅρῃ*
πάντῃ
Ἦδε μακροῖς ἔπαιον καὶ βραχέεσι μάδοις.

Πρὸς τὸν ἱητρὸν.

Τούςδε, ἱητρί, μαθεῖν Ἀφορισμὸς χρὴ σὺν μνήμῃς,
Τέτο τάχ' ἀνέχοις, εἰ ἅρῃ μέτρον ἔχεις.

Πρὸς τὸν μελαφράσῃν.

Ιητροὶ σὺν αἰὲ πόνον αἰνέουσι, λήν τε
Μισοπέλες τέρπει σὺ τὸ τορδὺ τὸν ἔπος.
Ζῆς ἐν εἰς αἰῶν', Οὐιντερτῶνε, μένησιν
Ἦν τέχῃ Ἱπποκράτης, Μῆσα πῇ εἰ δωῶται.

EDVARDUS SILVESTER, *Oxon.*
ē *Coll. Bal. Art. Magister.*

Πρὸς τὸν τυχόντα.

Στ' μέτρον ἱητροὶ φιλέουσι, μέτρον τε σοφίης
Ἐναδὲ μύησιν. Ἦνιδε μέτρον ἔχεις.

GUILIELMUS BLANKS, *Cantabr.*
C. G. & C. Socius, Art. M^r. 1618.

18 EPIGRAMMATA

Fit Medicus Vates, utriusque ad *Apollinis* artemi
Hippocrates jam, quod dixerat antè, canit.

THOMAS ANSCCELL, *Cantabr.*
C. Jesh. Socius. S. T. B. 1631.

A Δειν γέρων ὦν μανθάνεις, Ἱππκράτης;
Εὐγ'. Οὐκ ὄνειδος. Τῷτ' ἐπαχε Σακράτης.

THOMAS MASTER, *Oxon. Nov.*
Coll. Socius, Art. Magister.

PHarmaca qui *verbis* Medicus dabat antè *solutis*,
Nunc eadem *stricto* dat numerata *pede*.
Quis novus accessit *vates*? quis dexter *Apollo*
Incubuit scriptis, Coë perite, tuis?
Has *pedibus* mandas tu, *Wintertone*, medelas,
Ut noscant alii quæ tua cura *peditum*.
At certè autoris dum *carmine* scripta repandis,
Qui fuit *Hippocrates*,* *Ἱπποκράτης* erit.

* Suidas commemorat quinque e' usdem nominis, artis,
& familia.

THOMAS LOVERING, *Cantabr.*
Pembrochianus, Art. Mr. 1619.

OΥΤΕΣ ΔΕ Ἱπποκράτης ἰεὲρ ἐν νόον ἐμμελεα φράζει,
Ὡς φύσις φράζει τὸν νόον Ἱπποκράτης.

HERBERTUS THORNDICK, *Cantabr.*
C. T. Socius, Art. Magister 1620.
Ἱατρός-

In Wintertoni Metaphrasin. 19

Ἰατρομανη φαρμάκων τ' ἐπὶ τ' ἀνάξ,
Ὅσον πέδ' ἔλαρ κέματος ἰαδώνυμον.
Παιδὶ γε λόγιον ὠφελείης εἴ γε πρὶν
Πρόσηπτον ἔνδης Μῦσα χησιμωδὸν σέβας.

HENRICUS JACOBUS, Oxon.
Mertonensis.

Noscas, Phæbe, tuum; Medicum decet esse Poëtam:
Nam sacer hos nexu, nec violandus, habet.

LUCAS SKIPPON, Cantabr.
D. P. Socius, Art. Mr. 1621.

ἸΠποκράτῳ δῖος, κ' ἀνδρᾶς λύσας ὀδυρόων,
Ἀμφοτέρω Φοίβη κλείδας ἔχειν δοκέεις.

JOANNES ALSOP, Cantabr.
C. C. Socius, Art. Mr. 1624.

IN numeris vires renuit Medicina latere.
Ut neget hoc ætas pristina, nostra probat.

GUILIELMUS BARKER, Oxon.
Nov. Coll. Socius, Art. Mr.

Non opus ut tingant sua pharmaca melle, meden:
Ipsa fit in numeris mel Medicina tuis. (tes:

FRANCISCUS GLISSON, *Cantabr.*
C. G. & C. Socius, Art. Mr. 1624.
Medicinæ Licentiatus.

Qui negat, infanit, data carmina posse mederi:
Hæc legat infanus carmina, sanus erit.

BARNABAS OLEY, *Cantabr.*
A. Clar. Socius, Art. Mr. 1625.

Pincipium Hippocratis spirat tua tota Poësis:
Ais est Hexametrum, vitæque Pentametrum.

JO. CARTER, *Oxon. Art. Mr. &*
Med. Bacc. ex Aul. Magd.

Πῖνετε ὦ μάνεις, νέους ἀδερίζετε λυγροῖς·
Ἰππεῦ νυν κελύνη δέη γὰρ Ἰπποκράτης.

LIONELLUS GATFORD, *Cantabr.*
C. Jesh. Socius, Art. Mr. 1625.

Carmine te magnum quis non fateatur Homerum?
Quis non Subjeto dixerit Hippocratem?
Te Medicum scimus: Vatem fateamur oportet,
Qui magni Hippocratis carmine pingis opus.

AARON GUERDAIN, *Cantabr.*
C. Reginal. Socius, Art. Mr. 1627.
Medicinæ Licentiatus.

In Wintertoni Metaphrasin. 21

Hippocratis liber est liber, sic vinc̃tus: Apollo
Séque tibi obstrictum vinculo amoris habet.

RICHARDUS POWEL, Oxon.
Art. Mr. è. Coll. Æn.

Hippocrates facilem Medicinæ reddidit artem:
Ipse magis facilem reddis at Hippocratem.

THOMAS LANT, Cantabr.
C. Jesh. Socius, Art. Mr. 1627.

D At Galenus opes. Non ampliùs invidus addat,
Qui vivit Medicè, vivit & ille miser.
GRATA salus ultro veniet mortalibus: Ipsi
Hippocrati pedibus jam licet ire tuis.

GUILLIELMUS FLATHERS, Cantabr.
C. Sidn. Socius, Art. Mr. 1627.

MΩν ὁ δὲ Ἱπποκράτης; Ω ἴς δι' αὐτὸς τε μέγιστο.
Nūn εκπῖτ' ἔνεθ' ὧν, ὃ πλεόντεσιν γέ γινω.

Hippocrates ægris nil jam præscribit amarum:
Melle Camænarum pharmaca cuncta natant.

JOANNES BOOTH, Cantabr.
C. C. C. Socius, Art. Mr. 1628.

SCire velis qualem Hippocratem tua carmina red-
dent?

Antè *salubris* erat; nunc quoque *dulcis* erit.

STEPHANUS BRIDGES, *Oxon.*
Med. Studios. C. C. C. Socius, Art. Mr.

HÆc *Wintertonus*: Qui nescit cætera, nescit
Qui sit *Burlerus, Caius, & Hippocrates.*

Μνημοσύνη non dant *Aphorismi* pharmaca: *Versus,*
Wintertone, tui, pharmaca Μνημοσύνη.

GUILIELMUS GREEN, *Cantabr.*
C. M. Socius, Art. Mr. 1628.

I*Numeris* placuit modò qui fuit: Alter ab illo
Qui fuit, *Hippocrates* nunc placet *in numeris.*

GEORGIUS PEIRCE, *Cantabr. Coll.*
Regal. nuper Socius, Art. Mr. 1629.

ΙΔμοσύνη γέρονας ποτ' ἀγέρη Φοῖβος Ἀπόλλων.
Τί ξένον; εἰ δ'νοφερὺς δίδα καλλιείσαι.

Ἐσὶ κλεινὸς ἅπασι τεοῖς ἀμαρύνμασι Φοῖβος,
Οὐ μὲν ἐν ἑρηνίοις, αὐτὰρ ἐπὶ χθονίοις.

Οὐκ ἔν, εἰ δ'νητοῖσιν ἀνέκδοτος ἀλλ' ὅτ' Ἀπόλλων,
Ἰητῶν τελέδεις ἐξοχὸς ἐν καμάτῳ.

Ἰάκωβος ὁ Βλαστός, ὁ Κρής τὸ γένος.

Ἰητῶν

Ἰησῶν τε πατήρ καὶ αἰδῶν ὄσιν Ἀπόλλων
Καλῶς πατερίζεις ἀμφοτέρους μὲν ἑών.

Ἀνθρώπους ζῶν λείπει, καὶ χράματα μνήμῳ.

Τεχνῶν ἄρ' ἐν μακρῇ βίῳ, βίῳ δ' ἤ βραχύς.

Ἰντρός δ' ὡπὸ πῆμα τρέποσκειν, αἰδὼς ὁ αὐτός.

Τὴν τε βραχεῖαν ἔδικ' ἀμύγει, τὴν τε μακρόν.

SAMUEL HORNE, Cantabr.

D. P. Socius, Art. M^r. 1628.

C Armina constringunt artem; Medicina propagat
Vitam: ut nec longa ars sit, neque vita brevis.

THOMAS HOLBECH, Cantabr.

C. E. Socius, Art. M^r. 1629.

Ἐμμέτρος Ἰαποκράτης; φεῦ· τίς τέκεν; ἐκ ἄρ'
Ἀπόλλων;

Ὅς γὰρ ἀμ' ἡνῶν Πιερίδων τε πατήρ.

Accepit Medicus vitam, Sententia lucem,
Mensuram Brevitas, & Medicina modum.

Hippocrati, Medico curante, renascitur ætas:
Et Gnome celeri jam pede currit anūs.

Qui ligat Hippocratem, versumque extorquet Home-
An Vatum princeps audiet, an Medicum? (ro,

JACOBUS DUPORT, Cantabr.

C. T. Socius, Art. M^r. 1630.

Τὰς

Τῆς Μῆσας Διὶ Μνημοσύνῃ ποτὲ τέξατο Δίω
 Ἰπποκράτης Μῆσαι Μνημοσύνῃς ἔτερον.

WIMONDUS CAREW, *Coll. Regal.*
nuper Socius, Art. M^r. 1631.

Pharmaca das *Medicus*, nobis das carmina *Vates*:
 Ut sis *Phæbeo* dignus utrinque choro.

GUILLIELMUS NORRIS, *Cantabr.*
Coll. Regal. nuper Socius, Art. M^r.
1631. Juventuris Etonensis in Coll.
Regal. Informatorum alter.

Qui mellis cupit *Attici* medullam,
 Quâ nil dulcius est, salubriusve;
 Hunc rectâ moneo petat libellum.
 Næ hic oracula continet salutis,
 Quæ lector putet edidisse *Phæbum*
 Communem *Medici* patrem & *Poëta*.
 Quisquis te, ô *Medice* & *Poëta*, nescit;
 Et *Phæbi* decus utriusque nescit.

SAMUEL REMINGTON, *Cantabr.*
Sidneianus, Art. M^r. 1631.
Medicinæ Studiosus.

Ad Podalirium suum.

Cavit *dextra* tua ut nè *pes* mihi claudicet alter:
 Haud æquum est nostrum claudicet officium.
 Qua

In Wintertoni Metaphrasin. 25

Qua licet arte artem, celebrem nisi carmine carmen;
Integer ut pes sit, dextera clauda mea est.

THOMAS FRITH, *Cantabr.*
ex *Aul. Trin. Art. Mr.* 1631.

Α Μερπ' ε' μεμλαι νυν εχεις Ιπποκρατες·
Τεχνω βεργειαν αμμι κ' μακρον βιον,
Προς ταυτα καλωσ ερρυθμισμενον μελεσ,
Εδω Ραδελος, εμετρων Ιαματων
Δοσιν πονησας, κ' Αφορισμους αμ' οριστας
Αει μ' αξιομνημονεντας, νυνι δ' ευ.

RICHARDUS BULKELEY, *Cantabr.*
C. D. J. *Socius, Art. Mr.* 1632.

Ad Medico-Chirurgum suum.

E Sse decem digitos tradit Natura Magistra:
Ars digitos tantum tradidit esse novem.
Quem Natura dedit, digitorum haud integer esset
Ille mihi numerus, ni foret Artis opus.
Quem tua servavit peritulum dextera solers,
Accipe servato pro digito numeros.

JOANNES WELBY, *Cantabr.*
C. C. *Art. Mr.* 1632.

Ad Medico-Poëtam, de libello,

Nè Momum metuat.

C Arpserit hunc si quis, pulchrè rem crede pera-
Non est te dignus, ni sit & invidiâ. (Etam:

ROBERTUS PORY, *Cantabr.*
C. C. *Art. Mr.* 1632.

A D

RADULPHUM WINTERTONUM,
Collegii Regalis Cantabrigiensis Socium
Medicum à suis juxta Statuta designatum,
& ab Academicis frequenti in
Senatu Licentiatum,

Pientissimi Regis

HENRICI SEXTI

alumnorum

EPIGRAMMATA

Suffragatoria.

In editionem libri primi

Anno 1631.

Suffragatores poteris contemnere: Macte;
 Vel Nemese invita noscet Apollo suum.

In editionem septem librorum

Anno 1632.

E De tuos septem jam, Wintertone, libellos:
 Ipse placet numerus. Quid numeri facient?
 Hippocrati, qui ferta nequit tibi, ferta dedisti:
Doctorem Hippocrates non facit; at Medicum.
Purpura nobilior te ornat tua, Musa tuorum:
 Nempe *Cathedralis* plaudit uterque tibi;
 Et civem agnoscunt omnes *Pandionis* arces:
 Impar cum meritis sit domus una tuis.

THOMAS ROWE, coll. Regal. Cantabr.
 Socius, è Senioribus, Art. M. 1619.

In Wintertonii Metaphrasin. 27

Commendat gemmas non massa, sed insita virtus:
Hic multæ in paucis inveniuntur opes.

Pharmaca sunt Phœbo, Phœbo sunt carmina curæ:

Hæc duo perfectum constituunt Medicum.

Natus erat Medicus, factus tamen arte Poëta:

Ut sit perfectus, tu facis, Hippocrates.

DANIEL DENT, C. R. C. Socius,
è Senioribus, Sacræ Theologiæ
Baccalaureus 1628.

Ad Wintertonum, De sanata

J. C. 1631.

Turba quod Hippocratum, quodque Ars humana

Ferales ictus tu cerebrumque levas. (stupebar,

Servatam ancillam tibi debeo: Sed neque miror

Pharmaca posse illud, Carmina si fuerint.

Unus adhuc morbus; quem nec tua Carmina sanent:

Et solam REGIS Regius orat opem.

BARNABAS BARLOW, C. R. C.
Socius, è Senioribus, S. T. B. 1629.

Aνδρῶπις σμικρὴς, μεγάλη ἀσθήματος εἰκὼν.
Ἡ δὲ βίβλος σμικρὴ, ἱπποκράτης μεγάλη.

Ad Momum.

Qui Medici prodest, delectat & arte Poëta,
Prodeat. Obgannis, Momus? Latere nequit.

ANDREAS HARWARD, C. R. C.
Socius, è Senioribus, S. T. B. 1630.

*Ad R. W. Podalirium suum verè
Medico-Poëtam.*

D*aiusque Hippocratesque; pedes tibi debet uterque
Integer hic numeris, moribus ille suis. (quea
Hippocrates gestit te grata voce Poëtam;
Et gestit Daius dicere te Medicum.*

RICHARDUS DAY, C. R. C.
Socius, Art. M^r. 1629.

Ad eundem.

H*ippocrati debet Medicorum quicquid ubique est:
Wintertone, tibi debet at Hippocrates.*

Divinum ô Medicum! Quos visere non potes ipse;
Ipse datis pedibus mittis ad hos Medicum:

Ad Lectorem.

P*harmaca non prosunt, nisi sint demissa per Alvum:
Faucibus & Stomacho sunt malè grata tamen.
Carmina sed prosunt Oculos per, sive per Aures:
Auribus aut Oculis nec malè grata tamen.
Si minùs illa placent, R E C I P E hæc. Data Carmina
Apta tuis Oculis, Auribus apta tuis. (prosunt
Dulcia qui non vult, æquum est ut gustet amara:
Carmina qui non vult, Pharmaca sæpe bibat.*

JOANNES SLOPER, C. R. C.
Socius, Art. M^r. 1631.

Ad

In Wintertoni Metaphrasin. 29

Ad R. W. In editionem libri primi,

Anno 1631, Protrepticon, ut reliquos sex edat.

VIncendus numerus tibi *Septenarius*: Ergo
Sex reliquos simili conditione liga.

Ad Lectorem.

Quis liber? *Hippocratis*, Phœbea voste: Meretur
Purpuream Medicus qui dedit illud opus.

Si liber exhibit, cur non simul exeat *autor*?

Quandoquidem *prælum* constat utrumque pati.

Postquam sanari se *carmine* sentiet ætas;

Spreta diu, in pretio fortè *poësis* erit.

RICHARDUS WILLIAMS, C. R. C.

Socius, Art. M^r. 1631.

In Metaphrasin Wintertonianam.

HÆc nè verba volent, (quando *ἡερέεσσα* feruntur
Omnia) *Phœbea* compede *vineta* jacent.

*Ad Metaphraften, de Apho-
rismorum libro.*

Hippocrates, Meus est liber hic; Meus, inquit Home-
Quid mirum? Liber hic incipit esse tuus. (rus:

Τῆς *ἰατρικῆς* ὁδῶν οἱ *ῥητορικοὶ* φερμακὸν εἶναι,
Οὐκ ἐστὶν ἀληθὲς ἔπος ταῦτα γὰρ ὅτιν ἐστίν.

COLUMBUS WILLIAMSON, C. R. C.

Socius, Art. M^r. 1632:

Πεὶ δὲ

Πρὸς τὸν μεταφραστὴν.

Μνημοσύνη φίλη ὡς βραχύτης, Μέσησιν αἰοιδεῖ.
Τὶς τ' ἔργον Μέσαις, Μνημοσύνη τε φίλον.

Πρὸς τὸν αὐτόν.

Οὐ γλυκὺς Ἰπποκράτης, ἀλλ' ὡς ὑμεινός· ἔδωκεν
Σὲ δ' ὑμεινὸν ὁμῆ, ὡς γλυκὺν εἶναι ἔπη.
Ἐκ τῆς δὲς ἐξ ἄλλας, μηδ' ἀμφισβήτεε· παρώτη
Πάντα διερχομένη πᾶσιν ἀρεσκε βίβλη.

GUILIELMUS DAY, C. R. C.
Socius, Art. Mⁱ. 1632.

*Ad eundem, In editionem libri primi,
Anno 1631. Protrepticon.*

Exilit ante alios liber hic sex fratribus orbus:
His quoque da numeros, ne gemat iste, suos.

Πρὸς τὸν τυχόντα, περὶ τῆς πῶν ἐπὶ
βιβλίων ἐκδόσεως.

Ιπποκράτει ἱπτρὸς ἀνὴρ ὥϊζε κελώνδης
Μεσῶν, ἱηρῶ γηγαλέω γε νέε.

Hippocratis Metamorphosis.

Quem video? Hippocratē Coūm? Non prisca Poë-
Vidēre Hippocratem secula; nostra vident: (tam
Nostra vident, & nostra probant; nec nostra probabunt
Sola: probatura & secula futura magis.

GEORGIUS HALL, C. R. C.
Socius, Inceptor in Artibus.

Ad

In Wintertoni Metaphrasin. 31
Ad Lectorem.

Corporis affectus varios data pharmaca tollunt:
Mentis & affectus carmina lecta levant.
Sunt *Wintertoni* data carmina, pharmaca *Coī*.
Dic, Lector; Quis, te iudice, major erit?

Errat, quisquis ait fieri non posse *Poëtam*:
Qui mihi non credit, consulat *Hippocratem*.

THOMAS GOUGE, C. R. C.
Socius, Incept. in Art.

Ad virum honestum, Medicum
doctum, & *Poëtam* ingeniosum, R. W.

Tria sunt omnia:

Laudabant olim veteres, *Dulce, Utile, Honestum*:
Hæc *Tria* dicebant omnia. Tempus ERAT.
Dulce canis, præscribis & *Utile*, vivis *Honesté*:
Debentur tribus his omnia. Tempus ERIT.

Ad Lectorem, de Hippocrate
Wintertoniano.

Hippocratis quid sunt Aphorismi? Oracula certé:
Nam *Phæbi* didicit carmina more loqui.

THOMAS CROWCH, C. R. C.
Socius, Incept. in Art.

C. R. C. Ad

*Ad R. W. virum doctum & bene
moratum, in primis Philometrum,
Hippocratis Medici & Cratippi
Philosophi, studioque & vitæ genere,
æmulum.*

Hippocrates morbos, & morbos artē Cratippus;
(Alter erat Medicus, sed Sophus alter erat).
Ille quidem humores, mores curavit at ille:
Pharmaca uterque ore aut aure bibenda dedit.
Quem dicam dubito te, Wintertone: Cratippum?
Hippocratem? Neutrum dico, sed Amphoterum;
Amphoterū, Hippocratem Medicūmq; Sophūmq; Cra-
Unus habes, alter quicquid & alter habet. (tippum:
Æmulus Hippocratis, studio es; vitæque, Cratippi:
Metra placent Medicis, & sua metra Sophis.
Seu tua metra legam scribentis, Scripta; legenti;
Sive bibenda mihi sint tua metra: Placent.

Ad eundem.

Quam bene de nobis, mereare, ô publica cura,
Quam bene de Medicis, indicat istud opus.

GUILLIELMUS SCLATER, C. R. C.
Socius, Inceptor in Art.

*Ad R. W. multis nominibus mihi
longè charissimum,
Paraphrasis in Hemistich. Horatian.
Nunc est bibendum —*

Wintertone, libet tecum potare salutem:
Te Medico, Hippocratis pocula plena placent.
Nolo

In Wintertoni Metaphrasin. 33

Nolo meram Hippocratis ducens à nomine nomen,
Melle sed Hippocratis pharmata mista tuo.
Qui potando optant, adimunt sibi sæpe *Salutem*:
Metra sed observent si tua, *Certa Salus*:

Ad eundem, Hippocratis magni
Doctorem, in Arte Poëtica.

Γρηγόριος δ' αἰεὶ πολλὰ διδασκόμενος.
Solon.

G *Græca elementa senem legimus didicisse Catonē:*
Hippocrates didicit carmina Græca senex.
Græca elementa senem credo didicisse: Poësin
Hippocratem miror sed didicisse senem.
Quem non speremus fieri nunc posse poetam?
Fac me Discipulum; Tu mihi Doctor eris.

Ad eundem.

Χεῖρ, χεῖρ, νίπλει.

T *E Medicum Hippocrates; Tu, Wintertone, Poë-*
Fecisti Hippocratem. Τύς; Τύς; pares. (tam

Εἰς τὴν Ἱπποκράτους μετέμψυχον,

ἥτοι Οὐντερτῶν μετὰφρασιν.

O *Γιντέρτωνι ζέμεναι δοκεῖ μοι ὁ Κῶθ,*
ἥ φιλό Κῶθ ἀνὴρ Ἱπποκράτη ζῆναι.

GRINDALEUS SHEAFE,
C. R. C. Socius, AB

Ad R. W. Medico-Poëtam.

Pharmaca præscribis, scribis quoq; Carmina: utroq;
Nomine, Mæonio carmine digna facis.

In Momum.

Pharmaca fastidit, fastidit Carmina Momus: -
Id facit ægrotus Corpore, & hoc Animo.
Huic, credo, Stomachus non pura bile laborat:
Invidia nimia est ager & huic Animus.

HENRICUS EDMONDES,
C. R. C. Socius, A. B.

In editionem priorem libri primi,

Anno 1631, & posteriorem hanc reliquo-
rum accessione adauctam atq; ornatam.

Exivit primus; Bis tres latuere libelli:
Sexque sequuturis Prodomus unus erat.
Exiit: Placuit. Redit, & sua gaudia narrat:
Adsciscit socios hinc sibi sex alios.

In opusculum Medico-Poëticum.

Arte sua Hippocrates ornabat Apollinis artem:
Ornatarque ope nunc artis, Apollo, tuæ.

HENRICUS KENT, C. R. C.
Socius, A. B.

ΑΙΝΙΓΜΑ.

Ποιητὴς ποιητικῶν, ἡρώτης ἡρωτικῶν,
ἄγχιος ὁ ἀγχιτέρ, ἀποσβυτέρος ὁ νέος.

Ad

In Wintertonii Metaphrasin. 35

Ad Lectorem.

Qui utrumvis rectè nôrit, ambos noverit.

IN magnum Hippocrates Medicus vel versus Home-
Vel Wintertonus versus in Hippocratem. (rum;

Εἰς Ἰπποκράτιν τὸν πᾶν, ἔ τὸν τῷ πᾶν.

Ο Γράφας ὀλίγας Ἀφορισμῆς, πολλὰ δὲ διδάξει.
Τὸς δ' ὁ μετρῶν, μέτρων πολλὰ διὰ βραχέων.

ROBERTUS NEWMAN,
C. R. C. Socius, A. B.

*Ad R. W. de Hippocrate suo omnibus
numeris absoluto.*

Falsa putant numeris qui falsò corpora, verè
Falsa putent numeris corpora sana tuis.

Ad Lectorem.

Qui prodest aliis, prodit bene: qui bene prodit,
Optimè & hic vixit; Si bene, qui latuit.

Πρὸς τὸν αὐτόν.

Ο Τιντερτῶνον Μῶμοι, κύνες ὡς, ὑλέεσιν.
Ὅς δ' ἂν ἀνδρῶν ὡς, κέντρον αἰεῖται ἔχων.

Ad Medico-Poëtam.

*De libro primo reliquis, explorande viæ
causâ, præmissò, Anno 1631.*

Primus iter voluit priùs explorare: viámque
Qui faceret reliquis hic tibi Lictor erat.

*De septem libris recens in
lucem editis.*

HOs Septem Græcos Sapientes dicere possim,
Quis mater, cerebri dīa Minerva tui.

Τὰ βραχέα, ὅτε χνότερὰ τε καὶ
χαριέτερα.

— Χάεις βακοῖσιν ὀπιθεῖ.

OΣτέω ἐν Καρὺς κείτ' Ἰλιάς, ἔργον Ὀμήρου,
ἔργον δ' Ἰπποκράτους, ὅστέω ἐν Κεγνίε.

HENRICUS WHISTON,
C. R. C. Socius, A. B.

Ad R. W. Medico-Poëtam.

Χάεις χάειν πίπτει.

ἸΗτρὸν γέννησ' ἱντρός, αἰοῖδ' αἰοῖδ' ὄν.
Πρώτα σὲ Ἰπποκράτης, ἔπειτα σὺ Ἰπποκράτης.

*Ad eundem, Dialectorum Græcarum
callentissimum.*

Hippocrati Ionio notæ omnes nunc Dialecti,
Attica, Communis, Dorica, & Æolica.
Has tandem didicit, Te, Wintertone, Magistro.
Discipulum ὅ quantum talem habuisse decus!

Οὐκ

Οὐκ ἐν τῷ μεγάλῳ, τὸ εὖ ἀλλ' ἐν τῷ
εὖ, τὸ μέγα.

Παῦρα, μέτρον πολλοῖσι μέτρον, μικρόν, μεγάλοισιν
Ἐν μικρῷ δέ, τὸ εὖ ἐν ᾧ πρὸς εὖ, τὸ μέγα.

THOMAS PAGE, C. R. C.
Socius, A. B.

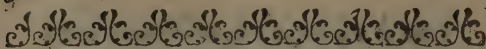

Ad dilectissimum suum R. W.

---Leve fit, quod bene fertur onus.

Deerat adhuc unum: Tantorū exempla sequutus,
Elogio ornaret Præses ut ista suo;
Et stimulos, in Apes, ponens Stimulator, acuto
Ignavum fucos pungeret ense pecus.
Tu tamen interea solamen habeto laborum,
Cui Præses Phœbus, Pieridésque novem.

JOANNES SCLATER, C. R. C.
quondam Socius, S. T. B. 1613.

Carmen Amœbaeum
 INTER CANDIDUM
 LECTOREM
 ET
 CARMINUM GRÆCORUM
 AUTOREM,
Apologeticum:

*Quo ostenditur, Non inanis gloriæ sed justæ
 defensionis causâ ad Doctores & Ma-
 gistros utriusque Academiæ
 appellatum.*

L. Quid sibi tanta velint de te præconia, miror:
 An tibi quærendi nominis ardor erat?

A. Candide, nullus erat quærendi nominis ardor:
 Qua tamen arte licet, fama tuenda mihi.

L. Fama tuenda quidem. **A.** Vita mihi charior ipsa.
L. Quid te, quis stimulat? **A.** Nescio quis, scio quid.

L. Quid? **A.** Quære ex aliis: Æquum me dicere non
 (est).

Imploro justî judicis officium.

Si bene quid merui, Miserere indigna ferentis:

Si malé, Cur lucem carmina nostra vident?

Utiliùs cæcis latuissent illa tenebris,

Si morum vitiis vita notata foret.

Lector amice, mihi de me nil crede loquenti:

Crede fides quibus est semper habenda. Sat est.

EPIGRAMMATA
THERAPEUTICA,
Ad malevolorum lecto-
rum ægritudines.

ARGUMENTUM
Epigrammatum dictorum,
Ad Lectorem benevolum.

Curati septem, curandi sunt mihi septem:
Illi carminibus * hi medicaminibus.
Bis duo trësque etiam curati sunt mihi libri:
Sunt mihi curandi bis duo trësque viri.
Zoilus & Momus, Servilius & Basiliscus,
Porcius & Bibulus, Septimiusque Macer.
* Penhemimeris.

Ad Lectores malevolos,
Epigramma Therapeuticum
Propotismaticum.

Non lædent Stomachum Therapeutica nostra
bibentis:
Auribus atque oculis sunt magis apta bibi.

Ad

Ad Zoilum Odontalgicum.

Zoile, cur quereris *dentes* tibi sæpe *dolere*?
 Non nisi culpa tua est. *Zoile*, mitte queri,
Corrumpunt dentes quæ rodis carmina. Parce
Dentibus ergò tuis carminibusque meis.

Ad Zoilum Hypermetrum.

Nulla placere tibi clamas mea, *Zoile*, *metra*:
 Nulla placent? Certè, *Zoile*, *Hypermeter* es.

Ad Zoilum Misarithmum.

Cur nullo in numero numeri sunt, *Zoile*, nostri?
 In nullo tecum, *Zoile*, sum numero:
 Nec sum, nec cupio. Nihil est mihi, *Zoile*, tecum
 Commune. Est vetus hoc, Πάντα τὰ κοινὰ, φίλων.

Ad Zoilum

Τὸν φιλόδικον μᾶλλον ἢ φιλοδίχμον, &
 φιλάργυρον μᾶλλον ἢ φιλάρετον.

Si tibi nec *numeri* possint nec *metra* placere,
 Es certè injustus: *Justitiæ* hi *Canones*.
 Neglectis *numeris*, neglectis, *Zoile*, *metris*
Vi facis id quod vis; Zoile, jure nihil.
 Sed nec *libra* placet, quamvis cœlestis imago;
 Nec quæ dat certo pondere *cuique suum*:
 Una tamen tibi *libra* placet; nam vera fatebor:
 Non in *ponderibus* *libra*, sed in *numeris*.
 Ergò placent *numeri*. Sed sunt *numeri numerati*:
 Hi *numeri* tecum, *Zoile*, *proodus* habent.

Ad

Ad Zoilum Cacoſtomachum.

Semper edis; tibi ſemper adeſt nova *Orexis* edenti:
Aut certè * *canis* eſt illa, vel illa * *bovis*.
* κυνορεξία. * βελιμία.

Ad Zoilum Ignavium,

Τὸν φίλαργον μᾶλλον ἢ φιλέλληνα.

CArminibus quid opus *Græcis*? Cur, quæſo, *Phi*-
Sive *Philargus* amas dicier, iſta rogas? (*lellen*,
Otia ſola placent? Intelligo. Jure *Philargus*
Diceris. Agnoſco crimen *Homonymia*.

Ad Zoilum Philautum,

Τὸν ιδιώτιον μᾶλλον ἢ πολιτικόν.

Negligis & clamas, *Opus hoc commune*. *Philaute*:
Credo, *Philaute*. Tibi *propria* ſola placent.
Improprie à multis, *proprie* tu nomen ab uno
Ducis: namque tibi conſulis, haud aliis.

Ad Momum Heautontimorumenon.

Mome *modos*, dic, quæſo, *meos* cur carpis iniquus?
Viſ me, credo, *tuo* vivere, *Mome*, *modo*.
Hoc me poſſe nego. Dum *carpis*, *carperis* ipſe.
Mome, licet facias quod facis abſque *modo*.

Ad Momum Despoticum.

Cur me *immorigerum* clamas *Rur*iq; & in *Aula*?
Non vivo, pudet (ah!) vivere, *more* tuo.

Ad Momum Dacnometrum.

CArmina noſtra odiſti, & amas tua *Crimina*, *Mome*:
Crimina deleto, *Carmina* ſcribe tua.

* Sic

Sic tu dedisces forsan *malè dicere*, Mome;
 Dedis cas primùm tu *malè si facere*:
 Carminaque incipies aliquando aliena *probare*;
 Carmina docta aliis quando *probanda* facis.
Carpere, crede mihi, facile est tibi, carmina scripta;
 Non carpenda, mihi *scribere* difficile est.

Ad Servilium Andrapodum.

A *Speritate* tuas clamas offendier aures,
 Carmina scripta legens *liberiore* modo.
 Qualis, *Servili*, vis carmina? Plena *Gnathones*?
 Quis tunc tunc soles edere, siqua facis?
 Auribus *ipse* licet pergas servire tuorum:
 Haud *mihi*, *Servili*, tam licet esse pio.
 Unius Hippocratis *juravi in verba Magistri*:
 Juravi nunquam velle placere tibi.

Ad Basiliscum Cacophthalmum.

C *Armina* serpentes possunt sopire malignos:
 Nullo sopitum *carmine* lumen habes.
 Aspicias; *Aspectu* vitiantur carmina primo:
 Aut nullus certè, aut tu *Basiliscus* eris.

Ad Porcium Epicureum.

A *Rida* nulla tuo non sunt *ingrata* palato:
 Arida *metra* vocas; *Humida* sola placent.
Humida sola placent, Epicuri de grege *Porci*?
 Quam verè à porci nomine nomen habes!

Ad Bibulum Oenophilum.

N On miror tibi nec *numeros* nec *metra* placere:
 Immemor es *numeri*, dum bibis, atque *metri*.

Ad Macrum Septimium.

E *S* *Macer* & semper *macer* es, mihi crede, futurus:
 Nam *malè* quod rodis *non bene* digeritur.

Zoilo

THERAPEUTICA. 43

Zoilo, Momo, Servilio, Basilisco,
Porcio, Bibulo, Macro,

Τὸ ὑγιαίνον.

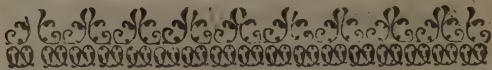
Zoïlus & ²Momus, ³Servilius & ⁴Basiliscus,
¹Porcius & ⁶Bibulus, Septimiusque ⁷Macer,
¹Dentibus hic, ²lingua hic, hic ³auribus, hic & ⁴ocellis,
⁵Guttur hic, hic ⁶stomacho, ⁷splene laborat & hic
⁷Hic macer invidia est; vomit ⁶hic conviria; bile
⁵Hic habet impurum guttur, & ⁴hic oculos.
³Hic habet offensas non unctis versibus aures;
²Hic lingua, semper dentibus ¹ille minax.

Phæbe pater, fer opem; siqua est medicabilis arte
Hebdomas hæc: oro, Phæbe pater, fer opem.

Extrahat ¹hic dentes; linguam premordeat ²ille;
Obstruat ³ille aures; eruat ⁴ille oculos;
Expuat ⁵ille suam bistinctam ærugine bilem;
Evomat ⁶ille suam; purget at ⁷ille nigram.

Aut hac aut nulla est medicabilis hebdomas arte:
Si nullâ; Hoc reliquum est, Naviget Anticyras.

Ad

A D

LECTOREM BENEVOLUM,

Excusatio Metaphraseos Poëtica,

A Tempore:

Post acceptum nuntium luctuosissimum Anno 1631,
De morte charissimi fratris mei FRANCISCI
WINTERTONI; qui cum Serenissimæ Regine
Camera private Generosorum etiam tum unus
esset, impetratâ à Regia maiestate veniâ, obli-
tus splendoris Aulici, in Castra transiit. Is
pro patria mortuus, Custrinæ, in finibus Silesiæ,
honorificè, & sicut militem decuit, sepultus est.
Ego frater afflictissimus, desideratissimo fratri,
cum meis Musis domi mærens, hæc iusta solvo.

Qui mea cunque legis, Quo sint ea tempore quære
Condita: Quæsito tempore, tutus ero.

Cur mea sint alterna rogas si carmina, Lector:
Hæc cum scribebam, flebile tempus erat.
Dum fortuna fuit, FUIT (ô utinam foret!) Eheu!
Non est (Me miserum!) frater & alter ego.
Hei mihi! Cur fratrem moribundum visere fratri
Non licuit? Procul (ah!) pro patria occubuit.
Me mea terra tenet: tegit hunc Silesia, terra
Invida, non unquam terra videnda mihi.
Me mare, me tellus; & me super omnia cælum
A fratre: hæc corpus, dividit hoc animam.

Pars

ΑΠΟΛΟΓΕΤΙΚΟΝ. 45

Pars animæ melior charo cum fratre recessit:

Parsque meo abrumpi corpore visâ mihi.

Vivere vita fuit, fratres dum viximus unâ:

Hoc sine, non vita est vivere; vita, mori.

Quid facerem? Inklusus magis & magis æstuat intus,

Egeritur lacrymis carminibusque dolor.

Sunt Elegi quæcunque legis meâ carmina; verba

Singula sunt lacrymæ; commata, tot gemitus.

His ego sæpe meos soleo lenire dolores,

Dum Musa ad numeros officiosa venit.

Quo magis excuses mea carmina; tristia, flentis:

Condita quo fuerint tempore, Lector, habes.

Δίτιχον εὐκτικόν, ἀποτακτικόν.

Quod reliquū est: Opto profit tibi, Lector, unumq; ;

Pharmaca sive bibas, *Carmina* sive legas.

RADULPHUS WINTERTON.

FINIS.

[The text on this page is extremely faint and illegible due to fading and poor image quality. It appears to be a list or a series of entries, possibly containing names and dates, but no specific details can be discerned.]

